

Beat
Àlvar del Portillo

Full informatiu núm. 13. Núm. 117 2017.

**Joves, felicitat
i Déu**

3 Joves, fe i vocació

4 La rebel·lia de dir sí a Déu

7 Agraïts al beat Àlvar – Favors

9 Kinal, un centre educatiu a Guatemala

11 El beat Àlvar, a la xarxa

Àlvar del Portillo va néixer a Madrid el 1914 i es va incorporar a l'Opus Dei el 1935, quan estudiava enginyeria de Camins.

Als trenta anys va ser ordenat sacerdot i es va convertir en el col·laborador més directe de sant Josepmaria, al costat de qui va treballar en la direcció i impuls apostòlic de l'Opus Dei a tot el món.

Va gaudir de l'estima dels papes, des de Joan XXIII fins a Joan Pau II, que van saber valorar la seva fe cristiana, la seva tasca com a pastor, la seva preparació intel·lectual i la seva sensibilitat social. En diverses ocasions, especialment durant el Concili Vaticà II, li van confiar treballs al servei de l'Església.

Al 1975 va ser elegit primer successor del fundador de l'Opus Dei. Va impulsar l'expansió del missatge de l'Obra per diversos països, i una manifestació concreta en va ser el seu estímul per posar en marxa nombroses iniciatives de caràcter educatiu, científic i social. Sant Joan Pau II el va consagrar bisbe el 1991.

Va traspasar santament tres anys després, el 23 de març de 1994, després de pelegrinar a Terra Santa. El Papa va voler pregar davant les seves despulles a la seu central de l'Opus Dei, com a reconeixement pel seu servei al poble de Déu. Va ser beatificat a Madrid el 27 de setembre de 2014. La seva festa se celebra el 12 de maig.

Joves, fe i vocació

El Papa Francesc, al costat de joves de tot el món abans de l'audiència del passat Congrés Universitari Internacional UNIV'2016.

“Estimats joves, tinc el gust d’anunciar-vos que al més d’octubre de 2018 se celebrarà el Sínode dels Bisbes sobre el tema «els joves, la fe i el discerniment vocacional». He volgut que ocupeu el centre de l’atenció, perquè us porto al cor”. Així comença la carta del Papa Francesc, datada el 13 de gener de 2017, dirigida als joves del món, en la qual expressa una prioritat clara de tota l’Església.

En aquesta missiva internacional, el Papa ressalta: “També a vosaltres Jesús adreça la seva mirada i us convida a anar cap a Ell. Estic segur que, si bé el soroll i l’atordiment semblen regnar en el món, aquesta crida continua ressonant en el cor de cada un per obrir-lo a l’alegria plena. Això serà possible en la mesura que, a través de l’acompanyament de guies experts, sabreu emprendre un itinerari de discerniment per descobrir el projecte de Déu en la pròpia vida”. En aquest impuls juvenil a què ens convida el Papa Francesc, la vida del beat Àlvar del

Portillo és un estímul. El seu lliurament a Déu des de la seva etapa universitària, les seves paraules enceses per promoure la santedat entre els joves enmig del món, i el seu suport i participació en les jornades mundials de la joventut són algunes fites de la seva biografia que el converteixen en una de les referències que ofereix l’Església d’avui, d’ahir i de sempre.

El beat Àlvar del Portillo pot ser un d’aquests “guies experts” que menen a Jesús, als quals el Papa es refereix en la carta als joves. En aquest Full Informatiu s’ofereixen alguns textos significatius de les seves cartes i homilies, que mostren la passió per la joventut del primer successor de sant Josepmaria al capdavant de l’Opus Dei. En aquests testimonis ressona la idea amb la qual el Papa Francesc exhorta els joves d’avui: “No tingueu por d’escoltar l’Esperit que us suggereix opcions audaces, no perdeu temps quan la consciència us demani arriscar per seguir el Mestre”. ■

La rebel·lia de dir sí a Déu

El beat Àlvar del Portillo atreia els joves per la seva mirada, la proximitat, la personalitat i l'afecte. Es preocupava i ocupava d'ells i era alhora capaç d'exigir-los per treure el millor d'ells mateixos i animar-los que s'esforcessin en els estudis i en la carrera. Durant la seva vida va parlar moltes vegades als joves i sobre la joventut perquè era conscient del seu paper important en la vida de l'Església i de la societat.

A continuació es recullen alguns textos del beat Àlvar del Portillo sobre l'etapa de la joventut i la resposta al compromís total amb la vida cristiana.

El beat Àlvar, el 1937

Què vols de mi?

"En l'origen de la vocació, de la teva i de la meva, hi ha hagut sempre un acte d'abandonament a les mans de Déu. Ens vam posar cara a cara davant el Senyor, amb la disposició de complir la seva Voluntat, i li vam dir: què vols de mi? Llavors vam veure la primera llum, tot i que encara ignoréssim tants plans divins. Després, en aquesta personal aventura sobrenatural, es repeteix moltes vegades el mateix. És a dir, hem de continuar buscant la Voluntat de Déu a cada instant -"Domine, ut videam!" (Lc 18,41), Senyor, que vegi el que demanes- amb la ferma determinació de fer-la: "Ecce venio ut faciam, Deus, voluntatem tuam" (He 10,9): aquí em tens, Déu meu, per fer la teva voluntat. D'aquesta manera, abans o després, ens adonem del que el Senyor espera de nosaltres".¹

"La joventut és l'edat de les ànsies de tot el que és bell, i bo, i noble"

Inconformisme i rebel·lia

"La joventut és l'edat de l'inconformisme, de les rebel·lies, de les ànsies de tot el que és bell, i bo, i noble. Per això, és jove de debò qui manté vius en el seu esperit aquests impulsos (...). El Senyor espera la vostra rebel·lia juvenil que jo beneixo amb les meves mans de sacerdot, contra tot el que intenti apartar-nos del compliment de la llei de Crist, que és un jou suau i lleuger. Rebel·leu-vos contra els qui pretenen inculcar una visió materialista de la vida. Rebel·leu-vos contra els qui intenten apagar, amb mentides que narcotitzen l'esperit, les vostres ànsies de veritat i de bé. Rebel·leu-vos contra els maldestres mercaders del sexe i de la droga, que tracten d'enriquir-se a

Mons. Álvaro del Portillo, amb unes universitàries

càrrec vostre. Rebel·leu-vos contra els qui volen aprofitar-se de la vostra joventut i de la vostra càrrega ideal, per perpetuar sistemes opressius de la dignitat humana. Rebel·leu-vos contra els qui intenten arrencar Déu de les vostres ments i de les vostres vides, de la vostra família, del vostre lloc d'estudi o treball".²

Orgullosos de la crida

"El Papa desitja urgir en vosaltres aquest sentit de responsabilitat i compromís amb els valors morals, quan -a la Carta que us ha escrit en aquests dies- us convida a posar-vos davant Crist per dialogar sincerament amb Ell, sense por de les possibles exigències que vulgui plantejar. Amb paraules del Papa, us dic a cadascú "que si tal crida arriba al teu cor, no la facis callar. Deixa que es desenvolupi fins a la maduresa d'una vocació. Col·labora amb aquesta crida a través de l'oració i la fidelitat als manaments. 'La collita és molta' i hi ha una gran necessitat que molts sentin la crida de Crist (...). El 'segueix-me' de Crist es pot escoltar al llarg de diferents camins, a través dels

quals caminen els deixebles i els testimonis del Redemptor diví".²

Ovelles amb pastor

"Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes" (Mt 4,19): el Senyor ens ha convocat, amb una invitació personal, per unir-nos-hi i -com a conseqüència necessària- ens insta sense parar que li por-

**"El 'segueix-me' de Crist
es pot escoltar al llarg de
diferents camins"**

tem altres ànimes, sent -sabent-nos- pescadors d'homes. L'apostolat brolla com una exigència immediata de la unió amb Crist i es concreta en una tasca d'unitat real: és a dir, a unir les ànimes amb Crist. L'home, la dona, que s'esforça per identificar-se dia rere dia amb el Senyor, s'omple assíduament dels mateixos ardents sentiments del Mestre.

Mons. Àlvar del Portillo, amb un noi nigerià

Jesús, no ho oblidem, s'entendria davant les multituds que caminaven errants, com ovelles sense pastor, i es preocupava de cada persona que es creuava en el seu camí".³

L'exemple de Maria

"És tan gran la dignitat dels homes, fets a imatge i semblança de Déu, que el Senyor respecta la nostra llibertat. Per això podem respondre-li que sí, i li podem dir que no. Podem contestar com la Mare de Déu: "Fiat!" (Lc 1,38), dir que sí tota la vida, i tenim la possibilitat de contestar que no ens dona la gana. Depèn de nosaltres. Ha dit l'Esperit Sant en l'Escriptura: "Davant l'home hi ha la vida i la mort, el bé i el mal; el

que cada un vol li serà donat" (Si 15,18). Aquesta és la condició humana mentre vivim a la terra: gaudim de la facultat de triar entre servir Déu, que és digne de tot el nostre amor, o girar-li l'esquena. Fills meus, és millor triar el camí estret, la porta estreta, el sender costerut... És molt millor, i no és difícil seguir-lo perquè Déu ens dona forces".⁴

La humilitat és l'estatge de la caritat

"Si em pregunteu què és el més essencial en la religió i en la disciplina de Jesucrist -va escriure sant Agustí-, us respondré: el primer és

"Sense humilitat no hi ha caritat ni cap altra virtut"

la humilitat, el segon, la humilitat, i el tercer, la humilitat" (Epístola 118, 22). I això és així perquè "la humilitat és l'estatge de la caritat" (La santa virginitat 51): sense humilitat no hi ha caritat ni cap altra virtut i, per tant, és impossible que hi hagi veritable vida cristiana.

Santa Teresa de Jesús afirmava que "la humilitat és caminar en veritat" (Las Moradas VI, 10), és a dir, caminar constantment en la realitat del que som. ¿I què som cada un de nosaltres? Homes i dones corrents, amb defectes, com totes les persones, però plens també d'ambicions nobles, de desitjos de santedat, que el Senyor posa i fomenta en les nostres ànimes; pobres criatures que coneixen els seus límits personals i que, al mateix temps, són conscients que Déu s'ha dignat utilitzar-les com a instruments per estendre les seves accions d'Amor en el món, en tots els quefers nobles, en totes les situacions honorades de la societat, arribant a tots els pobladors d'aquesta beneïda terra nostra".⁵ ■

¹ Beat Àlvar del Portillo. Carta pastoral de l'1-VI-1991.

² Homília del 30 de març de 1985. (Any Internacional de la Joventut).

³ Beat Àlvar del Portillo. Carta pastoral del 24-I-1990.

⁴ Beat Àlvar del Portillo. Homília, 27-VI-1986.

⁵ Beat Àlvar del Portillo. Carta pastoral de l'1-VI-1976.

Agraïts al beat Àlvar

Àlvar del Portillo, a Torreciudad

FAVORS

54 anys, dos fills, i a l'atur

"Finals de setembre de 2014. Dos anys i mig sense feina. Secretària, 54 anys, separada, dos fills al meu càrrec. Hipoteca. Tot i el meu bon currículum, amb una àmplia família unida i religiosa, em trobava a l'atur.

Estava ja anunciant el meu pis per llogar-lo, me n'anava a viure amb la filla a casa de la meva mare. Estava molt desesperada. Pensava i sentia que no servia per a res. Que no era res. Que ja s'havia acabat tot.

Aquella tarda del 18 o 19 de setembre estava pregant, resant i plorant a la capella de la meva parròquia (...). Llavors es va acostar una noia de l'edat de la meva filla, d'uns 26 anys. Em va preguntar si em passava alguna cosa, si em podia ajudar. Jo li vaig explicar, plorant, la meva situació i em va dir que resés a Mons. Àlvar del Portillo, que em concediria el que li demanés, que era molt bo i que just la setmana següent era la seva beatificació.

Jo li vaig dir, plorant, que no el coneixia, però que el buscaria. La noia em va deixar a soles amb les meves oracions, silenciosa, tranquil·la i, amb un mig-somriure, va sortir de la capella. Jo em vaig quedar

una estona més per acabar de resar i de plorar. Per recomposar-me i sortir a la dura vida real.

Allí hi havia la noia, a la porta esperant-me amb una estampa de Mons. Àlvar del Portillo. Me la va donar i em va dir que li resés. Així que em vaig aferrar a aquella estampa i al meu llibre d'oracions "Vida i Pietat". Vaig començar una novena. Amb passió, amb molta fe. Suplicant una feina. Tornava a resar i a plorar...

El 22 d'octubre vaig entrar en una empresa molt important de l'IBEX 35 (el principal índex borsari de referència de la borsa espanyola), amb una feina de la meva categoria.

Després d'un any i mig, m'han apujat el sou i m'han fet fixa. És molt a prop del meu domicili, no trigo gens en cotxe i puc menjar a casa. L'ambient és fantàstic.

¡Això sí que ha estat un miracle del beat Àlvar del Portillo! Ara estic en fase de donar gràcies, no deixo de donar-li les gràcies!

Qui seria aquella noia que em va donar l'estampa? No he tornat a veure-la... Gràcies, siguis qui siguis".

E. O. C.

El meu fill pròdig

Vull fer constar que, després d'un llarg període de preocupació per un dels meus fills, vaig decidir començar una novena al beat Àlvar del Portillo, encomanant el seu progrés personal i espiritual, així com les seves decisions de futur. Vaig acabar la novena un divendres i, davant la meua sorpresa, el dissabte em va comunicar que se n'anava a la Jornada Mundial de la Joventut de Cracòvia, renunciant a dos plans que ja tenia concretats per a aquests dies des de feia temps. Sortien diumenge. No cal dir que, a la tornada, després de deu dies de peregrinació, ja s'havia solucionat un dels temes que jo havia encomanat al beat Àlvar amb tanta fe: la tornada a la pràctica religiosa. Gràcies a Déu!

I.F.C

Pau familiar

A la primavera de 2014 una amiga em va enviar el full informatiu sobre Àlvar del Portillo (tot esperant la seva beatificació). Vaig llegir amb espe-

cial atenció els favors concedits. Gràcies a Déu! Des de feia un temps entre el meu fill i la meua nora havien sorgit molts punts de desavinença que m'havien fet patir dels nervis. Sense dir res a ningú, vaig resar amb molta intensitat a Déu i a Mons. Àlvar per la jove parella.

L'endemà al matí vaig trucar a la meua jove per preguntar-li com havia anat el casament al qual havien estat convidats el dia abans. Amb una veu alegre em va explicar que no hi van anar, sinó que s'havien passat tota aquella vetllada enraonant amb calma sobre els seus problemes. Amb aquesta bona conversa es va tornar a establitzar tot. Li vaig agrair aquesta bona notícia, que també a mi em va fer molt feliç. Plena d'alegria vaig continuar llegint la resta d'aquest full informatiu tan recomanable. Dono gràcies a Déu i al nou beat per la seva sorprenent i permanent ajuda en aquesta intenció.

E.H.

Si ha rebut un favor de Déu després d'acudir a la intercessió del beat Àlvar del Portillo, pot enviar el seu relat a l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei (ocs.es@opusdei.org). D'aquesta manera, contribueix a difondre la devoció i a deixar constància de l'eficàcia de la seva intercessió.

Mons. Àlvar del Portillo amb joves de diferents països

Kinal, un centre educatiu i laboral a Guatemala

Joves rebent una classe a Kinal

Kinal va iniciar les seves activitats el 1961 amb un grup de paletes i fusters d'un suburbi marginal de Guatemala. El beat Àlvar del Portillo va ser-ne impulsor directe. Actualment, 1.500 joves reben una formació tècnica que els permet aconseguir una feina per tirar endavant la seva família.

En Juan estudia la carrera de soldadura al Centre Educatiu Kinal. Té 17 anys, i viu amb 3 germans menors que ell, en una habitació molt senzilla, llogada, a la zona 7, una de les més pobres de la capital guatemalenca. La mare d'en Juan no sap llegir ni escriure, i es dedica a vendre coques de blat de moro. És l'única que aporta ingressos econòmics per al sosteniment de la família, però aquests ingressos amb prou feines arriben per cobrir les necessitats de subsistència.

En Juan és un dels millors alumnes del Centre Educatiu, i va triar aquesta carrera per aconseguir una feina a curt termini i tirar endavant la seva família. Aquest any, en finalitzar els estudis, realitzarà pràctiques en un taller i de seguida pot quedar situat com a treballador estable. Per a persones així, entre moltes altres, va néixer Kinal, en resposta a una necessitat social que es feia sentir al país.

Una història amb futur i objectius clars

Kinal va néixer de l'afany cristià d'alguns fidels de l'Opus Dei i d'altres persones, universitaris i joves professionals, que desitjaven contribuir a l'educació de nois que no havien tingut l'oportunitat d'estudiar. Es van reunir per organitzar, com a primer pas, activitats de formació humana i espiritual i esdeveniments esportius, i per dur a terme els seus plans van llogar una petita casa del lloc. Per resoldre el buit educatiu de molts obrers que freqüentaven el Centre, es van organitzar cursos curts de capacitació per a fusters, jardiniers, cellerers i electricistes. Es van atendre molts treballadors en activitats que tenien per finalitat la millora del treball.

L'objectiu de Kinal es troba en el seu significat: és un vocable d'origen maia que significa "lloc on neix el foc". En efecte, vol ser un punt d'ignició

perquè tots els que passin pel Centre contribueixin a fer una societat digna i justa. Per això es persegueix sortir de la pobresa, millorar el nivell d'ingressos, però a més, tenir cura de la formació cristiana de cada persona i la seva projecció social.

Kinal busca educar el treballador jove i adult per ajudar-lo a assolir un nivell de vida millor, a través d'una formació integral, que li faci descobrir el valor sobrenatural de la seva vida ordinària i que el porti a fer bé la seva feina, en benefici personal, de la seva família i de la societat. "Les xerrades de formació humana -comenta en Ricardo, cellerer, de 27 anys- m'han servit per millorar la meua visió respecte al que un home treballador ha de mantenir en la seva vida, saber millor els meus compromisos davant de la meua família i de l'empresa per a qui treballo, i per millorar les meves relacions personals i socials amb els meus semblants. He descobert el sentit vocacional del treball ordinari".

La seu

La seu de Kinal va anar peregrinant durant 25 anys per barris populars de la ciutat de Guatemala. El 1970 un col·laborador de Kinal va facilitar una casa molt a prop de l'escombriaire municipal, i aquí va estar Kinal fins a 1984. El 1986 es va rebre en donació un terreny que reunia bones condicions, i amb l'objecte de canalitzar la recaptació de diners per a la construcció de la nova seu, es va constituir la Fundació Kinal.

El gener de 1988, el Centre es va traslladar a les noves instal·lacions. La localització és òptima: una àrea marginal propera a la intersecció de les principals vies de comunicació de la ciutat. Viuen en els voltants més de 250.000 persones que majoritàriament són obrers, immigrants del camp, microempresaris que treballen per compte propi i molts altres subocupats. Les instal·lacions han estat dissenyades especialment per a la formació tècnica: tallers d'electricitat i electrònica industrial, aules de dibuix tècnic, mecànica automotriu, refrigeració i soldadura industrial, centre de còmput, etc.

Carreres i cursos tècnics per a joves i adults

En les jornades matutina i vespertina les instal·lacions s'aprofiten per formar més de 1.500 joves entre 15 i 20 anys que encara no han après un ofici. Aquests estudis tècnics tenen reconeixement oficial, i els alumnes, després de tres anys d'estudi, es graduen com a perits tècnics. Si volen, a més, poden obtenir el diploma de batxillerat.

Un dels alumnes d'aquest programa és en Marvin, que des de l'any passat, viatja cada dia des de San Juan Sacatepéquez, un municipi del departament de Guatemala. Tant ell com els seus pares saben que l'esforç d'una bona preparació

tècnica i acadèmica és una inversió per al futur.

Moltes empreses demanen que els cursos de capaciació es facin als seus propis locals, de manera que tot el personal arribi

a treballar amb més eficiència. El gerent de personal d'una coneguda empresa comenta: "L'àrea de calderes era el lloc més brut de la planta. Vaig enviar l'operador de calderes al curs de Calderes de Vapor i, a poc a poc, va anar ordenant el lloc i va programar les dates per al subministrament de combustible, de manera que ara no hi ha vessaments, el lloc està molt net i les despeses en combustibles s'han reduït fortament".

L'Honorio és un dels alumnes que han realitzat un curs tècnic a Kinal. Viu a Playa Grande, Quiché, una de les zones més conflictives al llarg de les tres dècades d'enfrontament armat que ha patit el país. Per participar en els cursos, sortia de casa els divendres a la nit i arribava a les 4 del matí a un llogaret de Cobán, on prenia l'autobús que el portava a Guatemala.

D'aquesta manera, durant tres anys, arribava a casa el diumenge de matinada. L'Honorio, que ara és mestre d'obres i treballa en una empresa constructora que l'ha contractat establiment, recorda els seus anys a Kinal: "Tot el que vaig aprendre m'ha servit. Ho utilitzo per ensenyar a parents i amics a fer millor les seves cases. El que vaig aprendre és per a tota la vida".¹ ■

"Kinal ajuda el treballador jove i adult a aconseguir un nivell de vida millor"

"El centre forma més de 1.500 joves que no han après un ofici"

¹ Text publicat a www.opusdei.cat

El beat Àlvar a la xarxa

Web

A www.alvarodelportillo.org està actualitzada tota la informació sobre el beat Àlvar del Portillo. En aquest web s'explica la vida, les notícies de la seva Causa de canonització, documentació complementària, i es publiquen relats i favors de la seva devoció universal.

Alhora, s'ofereix tot el material disponible per resar-li i fer-li peticions, i un formulari senzill per comunicar els favors concedits per Déu a través de la seva intercessió.

Així mateix, el web allotja vídeos breus, que serveixen per conèixer millor el beat Àlvar, escoltar el seu missatge en primera persona, i difondre els seus ensenyaments.

També ofereix textos del beat Àlvar que ajuden a resar seguint la seva oració personal, en ocasió de l'Advent, la Quaresma, Setmana Santa, etc.

Twitter

Amb motiu del centenari del seu naixement i de la seva beatificació, l'Oficina d'Informació de l'Opus Dei va obrir un compte a Twitter sobre el beat Àlvar. Ofereix notícies de la causa, històries, consideracions sobre la seva vida i influència en milers de persones arreu del món. Seguir @donAlvaro14 ajuda a estar a prop dels seus ensenyaments i la seva intercessió amb la facilitat que ofereixen les xarxes socials. ■

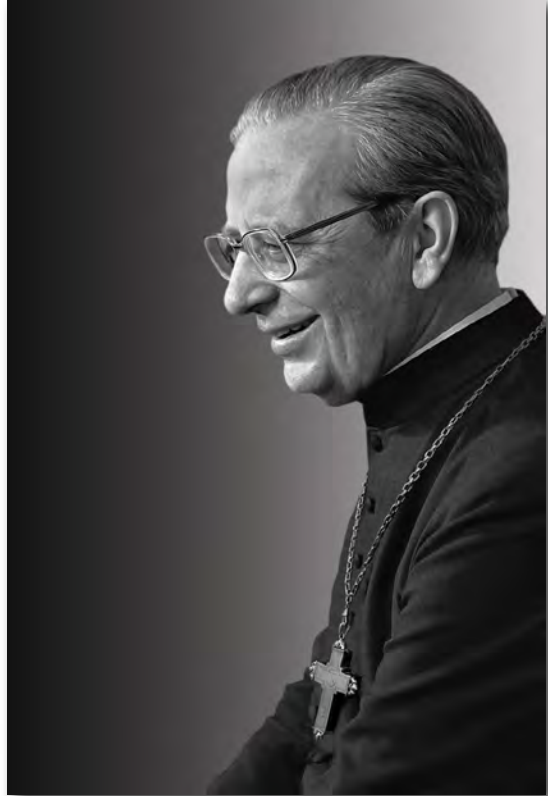

Pàgina web www.alvarodelportillo.org

Oració

Déu Pare misericordiós, que concedíreu al beat Àlvar, bisbe, la gràcia de ser, amb l'ajut de la Mare de Déu, un pastor exemplar en el servei a l'Església i fill i successor fidelíssim de sant Josepmaria, fundador de l'Opus Dei: feu que jo sàpiga també respondre amb fidelitat a les exigències de la vocació cristiana, transformant tots els moments i les circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir el Regne de Jesucrist. Digneu-vos atorgar la canonització del beat Àlvar, i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demaneu). Amén

Parenostre, avemaria i glòria.

Oració per a nens

Jesús, tu, que has estimat tant el beat Àlvar, ajuda'm a estimar-te molt, com ell et va estimar a tu, i com va estimar la Mare de Déu i sant Josep. Beat Àlvar, ajuda'm a creure els pares i professors. Ajuda'm a portar-me bé amb els meus germans i els meus amics. Ajuda'm a estudiar molt, també quan no en tinc ganes, i a servir els altres.

Resa ara el parenostre (Pare nostre, que esteu en el cel...)

Aquest Full informatiu es distribueix gratuïtament. Els que desitgin ajudar, amb les seves almoines a les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar donatius per gir postal a l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei, carrer Alcántara 59, 6è D. 28006 Madrid. També es poden enviar per transferència al compte bancari de l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei amb IBAN número ES53 2100 1547 7502 0024 4065 i BIC, CAIXESBBXXX a La Caixa, agència urbana del carrer Cartagena, 4, 28028 Madrid o per altres mitjans.